

(29/8-06)

- I) ^{My lieve met Baet} Alle ongelukke en misere overleefde,
 tot God's lof en Ere. -
- 1) Verlieft - 1936-1937 - typhus - H.B.S. eind vijf. - hartverzorging
 1 jaar lere. - ^{op komingendag! zij exam mondeling kon niet!}
 1940 - T.B.C. - blaedsparing ^{3 tot 5} Mei oorlog - Borromeus
 opgenomen - operatie - een jaar lere in ziekenhuis ^{Borromeus} & geopereerd door
 Dr. Wisse - 5 jaar met kromme!! Voorwaarde.
  - 2) Toch getrouwt - 26 Mei 1944 - Baet bij de ondergrondse en ik
 heb geholpen - 2/3 Juni overpakt - landverhuizing!! door 2 plekken
 toe in de tuin markieplank met de koptekfoon. - Rijk misthouw
  - 3) Van PVD naar Baatjen; dan naar Iekanski samen met Ben
 Budding - Johnny van D, ontmaet. Kreupel - vergesing gebezen -
  - 4) 15 Aug. 45 einde oorlog - uit de gevangenis, pas van 13 op 14 Sept 44
 naar huis - Baby Paul op konst. wona bij Pape Man. waar .....
  - 5) huwelijk gebezen Manggalan 41 - onderbuizen baby Paul geboren, pas
 thuis scholen in Pionierskool. Baet als redacteur bij de krant
 met H. Warmser - ons huis na hem gebezen -
  - 6) naar Walland, met Man & Pap in 1947 - Recht Luke Benne met
 baby Nelleke - in verwoeching van Rudi - miselij in Dode ^{Kanaal} Zee.
  - 7) 1948 Rudi geboren - mocht een Daendelsk. 91 naar Dapla 549
 Tante Rieke samen gewoond in Wegelaplin 72 of 78? tot 1949/1950
  - 8) terug naar Padang - Baetje eerder - ik met Paul + baby Rudi -
 Rudi erg ziek, om studje verf in kanten opgezeten - bijna versterkt, Dr.
 Dr. Limi gekomen - specialist erbij - dreef naar ziekenhuis - ware
 droom als het gebeurde - baby in streppespek + rusters erom heen
 naar Padang - Westering spuer - met sbeztung Batavia - Padang -
 Eerste nacht onder het bed van twee ochtoden Westering!!
 terug bij Stans spoor - extra werk bij Paatje Weiss - jaap ongeluk
 1951 Richard geboren - Baet in ziekenhuis - geen geld om te eten -
 oding reddende engel - dan pezingan van kant 'u sloot - Baeten
 jaar in Borromeus - ziekenhuis - Coevorden broekt wij met de jeep -
 gebouwt door Dick Benne - op de fiets naar huis - limonade gekroonke
 glaze met goed schoon gewas aan door babre Nene - Alleenmaal
 gebruikte - ook Jim + Paul in de garage -oding reddende engel -
 toetaet gezocht in de katie! - ook Tatabong - kaetalk in de kampus
 don Oma An gezocht - in pisang mas/lampoe gestopt door Tatabong,
 de 3de dag spoorloos verdween! maar wij beter - Baetje wilde niet
 10 weken in 't ziekenhuis op de doodaf!! - keuzegesteld in our
 vrieden: John Wattenenak vrom. misert andere kant naar rijp lere
 Baetje betrekking bij H.C. bij Mrs. Henschemaker + Vos -

g) Bach bij H.C. - even rust - vauwelling Kanselier Bandung -
naar de Wesse - lungen met goed!! schuk - naar Paerjak voor
rust - aardbeving Gaerang Gedeh - Richard door Babdes al opge-
pakt. Late kanding maet met koning!! gedreukt!

Ondertussen Riel in verwachting, Maritus. Kibaly neem te
groot - 3 meke eerder gelaat 11 pd + 1 ons - Rhetus baby??
maekt met dreck mit de borst drinken - eerst kolde ada
3/4 koken & koudje "karon" lustte gung, slijt op maekt!!
Bevalling zekant - 10 u. morgens tot 3 u. middags was
gebonden - eigenaardige kleur: Cyclame - hij mocht niet
vervoerd worden v.a. kranthamer - maekt mee naar huis
maar met verslone, drinken etc. Nooit opkille tot hij
zelf kon zitten! Maekt baby - op nuetich lichen meegen
op lybehorende maet!! heel lykander!! in 1956 geboren &
toen naar Bandung - in Prabodimuntan op de haek gewond
dicht bij en brug - toen in vermachij van Chrisu ¹⁹⁵⁷ gebra
~~10/voor bevalling van Chrisu van Holland~~

g) Rhetus negatief, geen bloedbank - maekt naar Holland!
We worden eindelijk rustig in Prabodimuntan N° 2 - maar
voor 3 ma - van de landlij naar Holland - baby Titie als
babae naar Holland - opeens vielde de met - ging stromen - toe
Kithy Bonaba mee! - Ten & Rutje ook na board - Pellenor
rekeek - Op 1, 2, 3 Aug. alle kanten mit pakjes posten gepost
ten dikke paker bood rijn hulp van, de woeds voor 25 pers
rouw iedereen ging weg naar Holland, haast menand had
Rhetus - Neg - bloed!! dus maekte wij naar Holland
alles achtergelaten!! O.O.O. de wijnflesing op i buffe! - maar
helous nooit meer teruggezen - voortbaet in afscheid voor eenig
van groot afscheid feest op de Pubesade met gamelan &
Shrenpi - dansen - heel lykander -

Chrisu ogelosen 23 Dec. 1957 - vorige woord naar een intvoling - vrekijh bere
gelachen tot binkijn?! - hij loyorden bij Hek & Geme - want Wis & kudee
laagden bij ons - Hek was van Suip - Suop; Enig gewon! - Ik bleef maar
loeken, hrey zelf binkijn 'la loek en dat bleef de hele tijd dor, totten
ik vutdekte dat ik Chrisu maest krijgen! - hij was 9 pd + 1 ons!! & Brey
had meeghelpen, ik denk dat hij daarvoor zo gel was op Chrisu?

We maekte maekte waarken Bach uitgeproden kon worden;

10/ Vervolg. Kerok ronder me naar Spanje uitgeproven worden, maar nu
 was Kalkat en dat was mij niet! Dus: afwaakta naar. "Hoe beindigt
 met het India! Oei, so'm vreed land, Engels spreken!". Ik kon maar:
 nek "Yes" en "No" op 't goede moment zeggen. Maar boeij nam dit
 om. "Wat se voortkom". Geen familie, geen vrienden! O, O, wat erg!
 Vlek was ons vertrek, begin Mei 1958 kreeg ik een geweldige oorontste-
 king + Sinusitis, en een stropkehoofte ontsteking. Wat wroelde ik me
 ellendig en dan nog baby Ching de bestroeding geven! Dr. Kim
 raadde ons aan om boot wroep te nemen en ik dan dan met de
 5 kinderen op de boot, na komen. Dat leek me niets, de reis was
 al een nachtmerrie en nu onder boot met de 5 kinderen. O, O, dat
 wilde ik beslist niet! Viteindelyk werd het allemaal op de
 boot naar India met de Klaz Priestino. Het was verbaringwelke
 hoe vlieg de kinderen, al spelende mijn Engels met de diverse vriendin
 kon spreken. Geweldig gewoon! - Elke dag moest ik mijn ampullen
 slikken, want ik was nog lang niet genezen en O wonder! De dag
 dat we in Bombay aankwamen was ik genezen! Nou het de lieftje
 tropische lichte rij die mij kinderest lichaam omhulde? Ik weet t
 echt niet! Aan boord hadden we tennis gemaakt met een heel aardig
 Amerikaans echtjaar tennis gemaakt. De heere geh op de kinderen
 vooral voor Paul, die te lief op zijn broertje paste, vooral Guy:
^{Michelle, J.F.} ~~For~~ met in 't hotel gestationeerd waren, twaalf se ons alay
 spraken en brachten grappige dingenbedags met Rita mee. We
 hebben nog een heel typ geores podceerd. Ik herinner me dat se
 in "Orange Grove" veranden in een prachtige villa, de oerch
 dus waar Dr. Schuller netje prekte. Ik weet niet meer
 waarom het contact afgebroken werd, Was er iemand geboren?
 Gammer He. - Hanneke en Wim v. Eekelen haalden ons van station of 400
 Meken werden we geconfronteerd met party's. - Wat een ver-
 schutting was dit! Boot ging naar links en ik moest naar rechts.
 O, O, O, ik verstaad hier geen woord ^{van} re reide, vooral de
 Australiers miauwde in mijn ore. Later hoorde ik van Roulon
 dat Bill het eerste jaar altijd naast haar had gestaan, Wat se
 schat was Bill, 'n lieve, rocheardige man, heel fyngewest
 en galant, We werden goede vrienden, ~~of met Gladys~~, die
~~na later~~ hem hoofd der school en goede vriendin ^{en met haar met} met Kethin
 de "Brigadier" was en een echte lady killer, maar echt, voor mij
 was hij altijd correct!

De party's volgden, de een na de ander - Louis mare me flak
 4 vonden thuis en dat met 5 jongens thuis! Geen rustig idee!
 2

Waarlijk had Baet zijn welkorens uitgestrekt voor de jaakt!
 Door middel van Mahinder Singh kwam me in adreveling met
 Kishan die in Kreta woonde - Mahinder bracht ons daar op een
 dag. Het was een uemorendige jam, maar met veel land om zich
 heen. Als je op i platte dak stond kon je de wijde vlakke om je
 heen zien. Ook 's nachts mer de herde in de velden naar te graven
 Hun prechtige ogen zag je lichten als Barts lange daarop gericht was.
 Het was echt een primitief bekenken die me naar leefden.
 Het eerste jaar hadden we Cherry thuis elken gelaten met de
 aya! Hoe bestaat die! Hoe onverantwoordelijk! Maar we
 merke meten getroffen door onze lieve heer, We kregen een vrijwel
 spellend telefoon van N Delhi, maar de telefoon verbinding was
 zo slecht, dat we slechts gedulten konden urovan Baggie helde
 ons op want... the body had died!" Onze harte stonden stil van
 schrik, maar gelukkig, door al het gelhas en getuis heen, konden we
 later begrepen, dat niet onze baby, maar hove Petrus Sparidraes ten
 schikkinge baby hadden verloren. Het was wel een oylvechtig, maar we
 hield nely van de Sparidraes - Van Petrus Cris een rare tijd aan. Ze

durfde 's nachts niet alleen alleen. Omdat de ons steltis helen,
 bleefse soms de hele nacht tot 3 of 4 's nachts platte. Hoe bestraie
 het, als ik na pure armoede naar na de naaimachin ging sette
 om met meerk van te sette, klangde de stie ik wel erg staei was,
 Hoe durfde se! Ze vond daar te nielig om te bestraffen. Mijn eige
 schuld! Grote bukt! - Wat kunnen se mouse je brok telken stellen.

Onderwijl ging Baet door met Connechie voor de jaakt te uengoren -
 Dan een of andere connechie they hij de kans om naar het Jit Corbett
 park te gaan - Oei, wat was dat nou meer? Het Park was mereld berand
 hul mossi, maar... oh gevaarlijk?! Cherry they laag houts, rekantje
 was Baet bezorgd voor zijn gezondheid of of of was het de jaakt, die
 misochie niet door kon gaan? De hee als hij de 3de dag mag houts liefje
 dan gaan we I niet hont Baet! Baet sei maar steeds, in de jungle want
 hij zo saer beter! De dera ochted kwam, gans de thermometer onder hij
 obaltje en gans hofte 37.4° - Det is geen houts, sei Baet, dat is verhoging.
 We gaan!" Dus gingen we. En ja hoor, de 3de dag in de jungle was Cherry
 beter. Pijnshertje lag hij in een lina stoel, een deken over zich heen, want ik her
 konde meren ± 5°C. De suizen berolucht stede inderdand wonderen. Cherry was
 gelukkig meer beter!

Boek kreeg twee lange haer meer coronetjes met forrest-officieren
 Ook via kantoor. No kreeg hij de hon van de Egyptische Ambassade
 dat hij prachtige juwelen gewaars had kopen. Een grote verleiding voor
 een jager. Maar die laatste natuurlijjk geld. en ja geld, dat was
 bij de Jan. Schaffen een schenking. Boek was altijd zo royaal
 voor de gasten. Het kon nooit op. Bleven ze tot eerbijheid. en
 het deden ze natuurlijk, misroch met opzet. en Boek gaf al te
 hem dat ze natuurlijk beide blijven eten. nu hebben nooit een
 vreemde natuurlijjk gezegd. de voorstellen voor morgen werden dus
 aangesproken. Buden Cashas wisten werten er gebakke. Heerlijk met
 een beetje knoflook. wat werden de ardukteken vrendend!
 Help! Om Frigidario waerde rijstlijf geault met sterke dronk,
 frisdrank en lekkere verouperingen - die dochten er misroch
 niet eens van dat Boek dat mit eigen rek betaalde, Pas veel
 later kwam Ambassadeur Bedaerts naar achter en dat werd
 een Ambassade. ruitgase. Maar taalting hadden mij dat al
 niet gedaan? We waren altijd blut - he gel om drover na te
 denken, maar zo was het ^{nu} eenmaal. Boek was Boek!!

De 5 geweren van de Egyptische Ambassade werden gebrocht. Van
 Waar op eens het gelt? Dit was een lang verhaal. De had
 immers al mijn juwelen van Paps - Manns gebrege in de ^{of vreesdijpli} Teplan
 verloren, Wie het gelt had? Ah denk er het mijne van!
 Mr Bonding kreeg Boek Boek de gelegenheid om ganden munten te
 kopen. Dit hadan ondtit hij. Niaken in de kerk was er een oude
 dame had dat ^{by haar dochter} van de kerk nagelaten. Dit werd verhoort en
 Boek kon er een paar kopen. De bedoeling was om er dan voor
 mij juwelen te kopen. Boek had hele luchtthassen. Als we
 naar Nederland ronden gaan, konden ze voor een beloorlyke prijsje
 verhoort worden het nou deidende kunn opleveren! Dan had je
 ook nog onze auto. Ja, ja, onze faehonst was verrekend kon.
 Dus werd de 5 geweren gebrocht. De was al hoor, een grote massa
 no raert het mij verteld! Helias, helias! Alle 5 geweren + de hele
 auto waren allen volthome total loss. "Volthome verlore"
 Geen cent hebben mij avoor gebrege, alle ^{telende} "Wat ik toen
 maar al begrepen dat Boek volthome door de jucke ra
 raekte." Al die verbaens op jaakt!! Ber. Ber. ^{Dagge} ^{immer} ^{nu}

5/9-'06

Had ik dat maar besjeft op dat moment! Maar ik was nog niet zo ver. Dat is pas nu, 86 jaren oud! Ja, een mens moet groeien, vooral in 't geloof. Vriend is dat eigenlijk, je lukt hem kronk niet, je wordt hoe langer hoe kleiner, maar je groeit en bloeit als je de Here heb leren kennen. Kerne Boek, lukt mij dit toen maar al begrepen! Hoe zouda de jongens dit oplossen? Nu zij ze volwassen, meer dan volwassen zelfs. Paal die al Opa is van 4 klein kinderen, hoe besta t! 'was word* ik toch al oud!!

Ma weet niet eens meer hoe lang hij er plezier van heeft gehad. Nu vraag ik me af. Hoe was de geestelike toestand eigenlijk van die Egyptenaar? Had hij ook een oecult verleden? Beh, ach, daar hebbe je vroeger immers nooit aan?

Wat een Genode van de Here dat ik Tante Paal heb mogen leren kennen. Hoe vaak heeft ze niet voor mij gebeden als ik naar haar toevlechte in mijn ^{grote} nood. En nu zij er niet meer is, mochte kiefte in haar plaats komen. Drie jaer voor haar dood vertelde Paal mij al, dat ook kiefte een (witaalder) kind Goss was. Hoe dikwijls heb ik ^{ook} haar niet al gebeld naar Boston. Wat een Genode belken

naer. Wat kind al 't jammer dat de kinderen, klein kinderen geen gehoor geven van deze Genode. Heel jammer, maar wie meet voor de toekomst? De de Here hen de ogen mag openen! Alles op zijn tijd en Wyre immers?

Ikne meer ik over het Verleden pieker, haavel maelijtheden hebben mijn ind doordruist, maar de Here was daar altijd om Verhoort te geven. Verkens meer!

Me heb ik al 3 romeo gevraagd hoe zij er over dachten met die 5 quere investie, Alleen Paul had de gewoelige farbor voor i oogt. Andre en Richard konden i finantete als hoofdzaak. Nu wij Chris, ik hen ho benieuwt.

Vergest niet het gaan naar India! Anthonisi in Bombay. Andre jent N. Delhi anthonisi, litte - Kanneke + Wim op station - geden door "S. prike" vernield! - Mohinder's hulp op Party N° 1 - halff 2 mag benig bandjir bij anthonisi in D 24K mij geygong - Mansingh Road bij Dagmar + Foricela. - heel groot - dessert coolers altijd stuh - India voetballen in de hitte, al op de eerste dag! Renner naar hooftelekom met als thed + ik in Singapore - wilt gevend na grote litte - F. omre geden mag niet anthonisi, per bullock cars over de weg naar Bombay naar Delhi!! - nie blr. III Pappie schelddegen etc etc Ik Beoideriv van Paps ingechien in boek:

Het is ook nog een andere mogelijkheid, Baet was even van
 te voren op jacht gedaan. Het was de gewoonte ook te
 wereld van hem om te drinken van 't maken van een melk-
 skomende sloot - die had je o' zoveel in de bergen. Het was
 immers schoon!?! Maar wie weet was 't dan juist
 besmet door een dieric virus of niet 't niet!? Dat kom
 je nooit meer te weten - Maar ondertijd hadden we dit
 op de koop toe - Geen geld, riekende luis, betalen, hoe
 maakt dat allemaal!? Ph weet 't niet meer, in elk
 geval had ik geen geld voor de kinderen en voor mij!
 O! O, als ik aan Baet terug denk. Hij verliet het om
 naar 't Juliana Niehuus te gaan waar 't veel en veel goed.
 Koper was, ^{maar het was ook erg vies - want} want dat was geen particulier Niehuus zoals
 Banomeus. Zonderdand hij kende daar vele rusters, want
 hij had daar immers een jaar lang gelegen met zijn T.B.C.
 Het Juliana Niehuus had een slechte naam: vies en vuil, je
 bleef uren, dagen in je bloed of vuil liggen, werd ons
 verteld. Hoe maakt dat, omdat wij immers geen
 geld hadden. We hadden helemaal geen contact met Nederland
 er was geen verbinding. Slechts via vrienden of kennissen die
 naar Nederland kwamen kwam Marnus wat te horen.
 Dat was merklijk een spreselike tijd! Maar de Here was
 er altijd. Als ik er aan denk hoe Hij mij geholpen heeft.
 Niet haat dat op dat moment bereyde! O men, o men! En
 mijn miserie dacht ik alleen aan riekende en geldloze.
 Nu zit ik prinsheerlijk in mijn stoel en blijf ik overdenken -
 Het Verleden kan je nooit meer veranderen. Dat is onmogelijk.
 De Toekomst ligt voor je en is een groot vraagstuk. Een ding
 echter mag je niet vergeten, hoe wreker en donker het er
 soms ook uit kan zien, de Here is er! Altyd! O heerlijk Houdvast.
 Op eens denk ik aan kleine voorvallen in ons huwelijksleven.
 Natuurlijk had ik allang opgemerkt dat Eken bij de Van-Schiffen
 met een hoofdletter geschreven moest worden. En voorbeeld:
 Ph was in verwachting van Paul. Het was een ruime
 tijd en daarom ook gevaarlijk. Het was onwenselijk dat je thuis
 een voorraadje stenswaren in voorraad had. Omdat billy moest

denk je natuurlijk direct na melk. We hadden daarom ook een paar blijjes „dikke melk“ in huis. Voor baby, want je kon immers niet melken?! Op een dag kwam Baet al lullebaardend met een schotelkje in de hand, de kamer binnen. Wat was dat Dikke melk!! „Kééééé“, zei ik verbaasd en wat verwonderd „dat rondt me toch voor baby bewaren? en nu eet je het op. Ook wat?!“ „Guen je it mig niet?“ vroeg Baet op zijn beurt verwonderd. Daar gaat it toch niet om,“ zei ik weer, „maar it was toch voor baby bedoeld! Ik lust it ook wel trouw ik niet niet meer of Baet broos meglip of ruij samen lekker smulden! Een ander keer weer die dikke melk! Het was in de Deplan, Pudie moest komen en saer hadde me wat voorraad blijjes in de kast, want je kon immers nooit weten het was so in rommelige tijd en roedel nog niet te krijgen. We kregen onverwachts bezoek van Paula en Felice Watheron „O“ zei Felice opeens, „wat suuk ik naar een lekker stuk wit brood met dikke melk!“ „O,“ zei ik verheugd, „dat heb ik me haastlijc en Felice kreeg sowaan zijn broodje met dikke melk die hij met een verheugd gerucht, al lullebaardend, oppeurde. Wat een verschil lie, ja, ja, dat eten miste wat. Ik was echter echter verdruktig toen hij me in tegenwoordigheid van Maatje S. en baboe Oema berispte over mijn boek kunst. m.a.w. ik kon er niets van. Ik voelde mij zo vernedert om in tegenwoordigheid van baboe Oema een sapper ander te krijgen. De luike rende ik naar de slaaphamer. Maatje kwam me broosten en zei dat Baet altijd nensend was etc. etc. Dat raiste ik natuurlijk wel want hij miste precies wanneer in de sapper lodek geen kaas was, dat proefde hij meteen. Toen Jijnsprover was dat en dat was ik helemaal niet. Integendeel! Paps verfoerde het als Manus in de Kenken berg was geweest en naar Brassie en Koembre² stond. Ook mij mochte voort in de Kenken stam, maar had je immers de kabbie voor! Baetje zelf kon ook heerlijk koken of i nu Indonesisch of Chinees was, alles was perfect. Hij kon geloof ik van Keiskene ook nog iets lekkers maken. Het was heerlijk als hij voor ons wat lekkers maakte en vooral op Party's!

Licht waar, Baet kon heerbij raken. Als me over
 de ouderke toehoust sprake, moesti hij verbeloo worden
 dan miste hij al wat hij kon doen. "Wat dan?" vroeg ik
 nieuwsgierig. "Bannie kiek-tok" verhoop ree hij ~~aan~~
 enthousiast. "Maet je hier, hae i storm kon lopen, droebe
 de mijn." Tiek-tok" ronden hore dan hore se beslist al
 man gerend, vooral in de winter! Lekker toch, een bakje
 bannie-godok of-goreng." so fantasieerde hij er op los. "Oh
 mag i ul vod me." "Hoe kon je dan gekheid gaan? Vraag
 ik nieuwsgierig, want in de winter moesti je wel niet gekheid
 gaan als je op een hoek van de straat bannie stond te verhoop
 maar dat miste hij mag niet. Komt tijd, komt raad." bedruet
 hij voorhands. Wat was Baet een Optimist en ik juist extra
 voorriekig, want we moesti immers voor de kinderen zorgen.
 De Indie hadden we ook al onze droommeke voor als
 Boet gepensioneerd kon zijn. Hij wan dan se knijp op de
 Poentjah, met een grote tuin. Vanmit die tuin kon je so, belon
 en op de "Spelings" schieden als se in i schemerdonker lang
 ronden hore. "Onee hoor!" ree ik voorriekig. "Als me oud
 zijn en riek worden, welke dokter kon hij ons in die rimbre
 wellen hore? Oh wil hede riek bij de stad, dat lijkt mij
 safer." So rake me al over een toehoust te bedissen.
 ein toehoust die nobit kon hore. Maar miste mij veel?
 Over de rood sprake me ook. Baet milde beslist ge-
 Cremeerd worden, die roome in e mit mijn neus en ore
 krijepe, dat healt me niets. Beloof mij det je mij laet
 cremere," smeekte hij mij. Oh vond i maar een raar e
 naar idee, maar ik beloofde te hen. Hae draar woog
 die belofte mij. Dat heb ik gevaelt op 14 Febr. 1965. —!

H. J. H. H.
 J. J. H. H.